

РЕШЕНИЕ

№ 1272

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11047** по описа за **2022** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на директора на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град, депозирана чрез адв. Б., против Решение № 3720/ 10. 10. 2022 г., постановено по НАХД 5449/ 2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 12-ти състав. С посочения акт съдът е отменил Наказателно постановление № 92/ 12. 07. 2021 г., издадено от директора на ОБДХ – С. град, с което на Фондация „Мисия Спасение“ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 5, § 2, б. „ж“ от Регламент /ЕО/ № 852/ 2004 г. на ЕП и Съвета във вр. с чл. 2 от Наредба № 1 от 26. 01. 2016 г. за хигиената на храните. Съдът е предупредил Фондация „Мисия Спасение“, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за друго такова нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени

оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Фондация „Мисия Спасение“ се представлява от И. К., който след края на съдебното заседание се явява, като оспорва жалбата и моли за оставяне в сила на съдебния акт.

Прокурорът намира, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 11. 02. 2021 г. служители в ОДБХ – С. град извършили проверка в обект – кухня-майка, находящ се в [населено място], ж.к. „М. Г”, ул. „Д. Д.“ № 8, стопанисван от Фондация „Мисия Спасение“. При проверката било установено, че в книгата за входящ контрол на постъпващите в обекта храни липсвали записи след 21. 01. 2021 г., въпреки че са постъпвали хранителни продукти за приготвяне на храна. В резултат от направената констатация бил съставен протокол за извършена проверка № 0000480 от 11. 02. 2021 г. Протоколът бил подписан от изпълнителния директор на фондацията. Предвид това на Фондация „Мисия Спасение“ бил съставен АУАН № 0000019/23. 02. 2021 г. Въз основа на посочения АУАН било издадено Наказателно постановление N 92 от 12. 07. 2021 г. от директора на ОДБХ - С. град, с което на фондацията е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 5, § 2, б. "ж" от Регламент /ЕО/ № 852/2004 на ЕП и Съвета във вр. чл. 2 от Наредба № 1 от 26. 01. 2016 г. за хигиената на храните.

За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е извел от правна страна, че в производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установено е, че актът и наказателното постановление са съставени от компетентни органи, в рамките и кръга на правомощията им. Прието е, че санкционираното лице е извършило нарушението, предмет на наказателното постановление.

Районният съд обаче е изложил аргументи за приложимост на чл. 28 от ЗАНН, предвид ниската стойност на сумата, като е съобразил липсата на предишни нарушения от фондацията и е направил извод за несъразмерност на наложеното административно наказание с извършеното нарушение.

Обжалваното решение е правилно.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда правна възможност за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ЗАНН не съдържа дефиниция за "маловажен случай", поради което и предвид разпоредбата на чл. 11 от закона, последната следва да бъде извлечена от НК. Съгласно чл. 93, т. 9 от НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с

оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Преценката за маловажност следва да се прави на база фактическите данни по конкретния казус - вида на нарушението, начина на извършването му, вида и стойността на предмета му, на вредните последици, степента на обществена опасност и т. н., като трябва да се отчитат същността, както и целите на административнонаказателната отговорност.

Независимо от важния характер на регулираните в случая обществени отношения, същественото е те да не се абсолютизират, а да се преценят конкретните параметри на самото нарушение, обстоятелството дали то е отстранено по инициатива на нарушителя и дали са вредни последици за трети лица или за държавата, като цяло.

В настоящия случай административнонаказващият орган не е съобразил инцидентния характер на извършеното нарушение, като напълно е игнорирал и дейността на санкционираното лице, поради което неправилно е пренебрегнал приложението на чл. 28 от ЗАНН.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваният съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

Поради изложените аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3720/ 10. 10. 2022 г., постановено по НАХД 5449/ 2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 12-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.